

گزارش اندیشکده‌های خارجی
تاریخ انتشار گزارش: سپتامبر ۲۰۲۶

سه اردوگاه، یک حزب

دموکرات‌ها و آینده سیاست ایالات متحده در قبال اسرائیل

مرکز پژوهش‌های
امنیت ملی اسرائیل

تئودور ساسون

آری بلومنتال

آویشای بن ساسون

قرارگاه رسانه‌ای
جبهه انقلاب

مدیریت رصد و پایش

مدیریت رصد و پایش در راستای رصد فعالیت‌های دشمنان ایران اسلامی؛ اقدام به ترجمه، بررسی و تحلیل تولیدات اندیشکده‌ها و نشریات معتبر بین‌المللی کرده و این مکتوبات را تحت عنوان «گزارش اندیشکده‌ها» منتشر می‌کند. متن زیر شامل چهار بخش می‌باشد، که عبارت است از:

۱. معرفی اندیشکده؛ در بخش نخست به بررسی تاریخچه، افراد شاخص، حامیان مالی و نویسندگان اندیشکده خواهیم پرداخت.

۲. خلاصه مدیریتی؛ در این بخش چکیده مطالب بیان شده از سوی نگارنده (کارشناسان اندیشکده‌ها)، در اختیار مخاطب قرار خواهد گرفت.

۳. متن اصلی؛ ترجمه کامل متن اندیشکده، با هدف اطلاع و آگاهی مخاطب از آخرین تولیدات اتاق‌های فکر غربی.

۴. نظر کارشناس مدیریت رصد و پایش؛ در بخش پایانی (نظریه)، کارشناسان مدیریت رصد و پایش به تحلیل هدف اندیشکده از نگارش موضوع و ابعاد پیدا و پنهان آن خواهند پرداخت.

فهرست

۳	درباره اندیشکده
۳	درباره نویسنده
۴	خلاصه مدیریتی
۵	مقدمه
۵	ترسیم جناح‌ها
۷	یافته‌ها
۸	مترقیان چپ
۱۰	مترقیان جریان اصلی
۱۱	تشکیلات طرفدار اسرائیل
۱۲	افراد بین دو جناح
۱۳	تحلیل
۱۴	توصیه‌ها
۱۶	پیوست روش‌شناختی
۱۸	نظریه

درباره اندیشکده

مرکز پژوهش‌های امنیت ملی اسرائیل

«مرکز پژوهش‌های امنیت ملی اسرائیل» (Institute for Science and International Security) که به اختصار (INSS) خوانده می‌شود، مؤسسه‌ای تحقیقاتی وابسته به دانشگاه تل آویواست که در زمینه‌های امنیت ملی مانند ارتش، امور راهبردی، درگیری‌های کم‌شدت، تعادل نظامی در خاورمیانه و جنگ سایبری تخصص دارد. این مؤسسه به وسیله ژنرال آموس یادلین، رئیس سابق ستاد اطلاعات نظامی ارتش اسرائیل اداره می‌شود، تحقیقات آن در سراسر جهان در قالب کتاب‌ها، مقالات دانشگاهی و بولتن‌های رسانه‌ای منتشر شده و مورد استفاده مقام‌های دولتی قرار می‌گیرد. مرکز پژوهش‌های امنیت ملی سمینارها و کنفرانس‌هایی را در زمینه‌های مختلف امور راهبردی مانند کنفرانس سالانه امنیت اطلاعات سایبری دفاعی و سمپوزیوم تهدید هوایی برگزار و مجلاتی در حوزه امور نظامی و راهبردی منتشر می‌کند.

درباره نویسندگان

تئودور ساسون

پژوهشگر ارشد برنامه تحقیقاتی اسرائیل - ایالات متحده است. همچنین به عنوان استاد کورت سی. والس سیلبرمن در مطالعات یهود در کالج میدلبری در اورمونت ایالات متحده آمریکا فعالیت می‌کند.

آری بلومنتال

پژوهشگر مستقل

آویشای بن ساسون - گوردیس

پژوهشگر مقیم بنیاد خانواده رودمن و پژوهشگر ارشد مؤسسه مطالعات امنیت ملی (INSS) در دانشگاه تل آویواست، جایی که ریاست حوزه تحقیقاتی اسرائیل و ایالات متحده را بر عهده دارد. وی بر روی پیامدهای سیاست داخلی آمریکا و به طور کلی سیاست ایالات متحده بر امنیت ملی اسرائیل کار می‌کند.

خلاصه مدیریتی

پیروزی دکتر عبدالسید در انتخابات مقدماتی سنای ایالت میشیگان به‌طور گسترده به‌عنوان نشانه‌ای از حرکت شدید حزب دموکرات به سمت چپ در قبال اسرائیل تلقی شده است. گزارش این ادعا را با طبقه‌بندی تمامی ۲۵۹ نماینده و سناتور دموکرات فعلی در کنگره، به همراه نامزدهای دموکرات دارای شانس معقول برای کرسی‌های امن و رقابتی در انتخابات نوامبر آینده، در قالب سه جناح بررسی می‌کند. این طبقه‌بندی بر اساس سه مجموعه شاخص انجام شده است که از جمله شامل موضع هر عضو درباره کمک نظامی به اسرائیل، ادبیاتی که برای توصیف اسرائیل به کار می‌برد و منابع تأمین مالی و حمایت انتخاباتی اوست. ما یک اردوگاه کوچک «مترقیان چپ» را شناسایی می‌کنیم که با همه کمک‌های نظامی مخالفت و از اتهام نسل‌کشی و آپارتاید استفاده می‌کند؛ یک اردوگاه بزرگ‌تر «مترقیان جریان اصلی» که از مشروط کردن کمک‌ها حمایت می‌کند، اما از به‌کارگیری این اصطلاحات اجتناب می‌ورزد؛ و «تشکیلات طرفدار اسرائیل» که از ائتلاف ایالات متحده و اسرائیل دفاع، هرچند به‌طور فزاینده‌ای از سیاست‌های مشخص اسرائیل انتقاد می‌کند. با وجود توجه رسانه‌ها به پیروزی‌های مترقیان چپ در انتخابات مقدماتی، برآوردهای ما نشان می‌دهد این جناح همچنان با فاصله‌ای زیاد کوچک‌ترین جناح در کنگره آینده خواهد بود. مترقیان جریان اصلی همچنان بزرگ‌ترین جناح خواهند بود و انتظار می‌رود تشکیلات طرفدار اسرائیل تقریباً جایگاه فعلی خود را حفظ کند.

با توجه به این یافته‌ها، ما توصیه می‌کنیم اسرائیل راهبردی مبتنی بر تعامل فعال با حزب دموکرات در پیش بگیرد؛ راهبردی که ضمن به چالش کشیدن روایت‌های سرسخت‌ترین منتقدان اسرائیل، نگرانی‌های دیگر دموکرات‌ها را نیز به وسیله اتخاذ گام‌های سیاستی در جهت راه حل سیاسی برای مناقشه اسرائیل و فلسطین مورد توجه قرار دهد.

مقدمه

توجه بسیاری از رسانه‌های جهانی بر موج پیروزی‌های منتقدان چپ‌گرای اسرائیل در انتخابات مقدماتی حزب دموکرات آمریکا متمرکز شده است. پیروزی دکتر عبدال السید در انتخابات مقدماتی میشیگان برای یک کرسی در سنای ایالات متحده، به عنوان شواهد جدیدی از تغییر عمیق در مواضع حزب نسبت به اسرائیل و فلسطین تفسیر شده است. السید با برنامه‌ای انتخاباتی وارد رقابت شد که خواستار پایان دادن به تمام کمک‌های نظامی به اسرائیل بود، اسرائیل را به ارتکاب نسل‌کشی در غزه و اعمال آپارتاید متهم و از تأمین مالی کمپین رقیب خود به وسیله آپیک انتقاد می‌کرد. پیروزی وی پس از هزینه‌کرد گسترده آپیک و در رقابتی در یک ایالت میانه‌رو و نوسانی، برای نخستین بار نشان می‌دهد سرسخت‌ترین منتقدان اسرائیل می‌توانند میان رأی‌دهندگان گسترده و متنوع، از نظر انتخاباتی موفق باشند.

اما وضعیت حزب دموکرات به عنوان یک کل چگونه است؟ تا چه اندازه جهت‌گیری حزب نسبت به اسرائیل تحت کنترل جناح چپ و طرفدار فلسطین آن قرار گرفته است؟ آیا واقعاً مترقیان چپ‌گرا در آستانه دستاوردهای عمده در کنگره جدید ایالات متحده قرار دارند؟ جناح‌های اصلی درون حزب در ارتباط با اسرائیل و فلسطین کدام‌اند و حزب به کدام سو حرکت می‌کند؟ این گزارش درصدد پاسخ دادن به این پرسش‌ها و فراهم کردن مبنایی برای درک جهت‌گیری کنونی حزب دموکرات در سطح ملی، در رابطه با اسرائیل، است.

ترسیم جناح‌ها

برای ترسیم جناح‌های حزب دموکرات در رابطه با اسرائیل، ابتدا سخنرانی‌ها، اظهارات عمومی و سوابق رأی‌گیری اعضای دموکرات کنگره ایالات متحده را بررسی و براساس این تحلیل، سه مجموعه شکاف و خط تمایز شناسایی کردیم که رویکردها و دیدگاه‌های اعضا نسبت به اسرائیل را از یکدیگر متمایز می‌کند.

۱. موضع درباره کمک نظامی و فروش تسلیحات

اعضای کنگره در مواضع خود درباره کمک نظامی و فروش تسلیحات به اسرائیل متفاوت بودند. این مواضع در طیفی قرار می‌گرفتند که شامل موارد زیر بود:

- ✓ پایان دادن به تمام کمک‌های نظامی و ممنوع کردن فروش تسلیحات
- ✓ مشروط کردن کمک‌های نظامی و فروش تسلیحات به کارنامه حقوق بشری اسرائیل
- ✓ حمایت بدون قید و شرط از کمک‌های موجود و فروش تسلیحات در آینده

۲. زبانی که برای توصیف اسرائیل استفاده می‌شود

اعضای کنگره در رابطه با اصطلاحاتی که برای توصیف عملکرد اسرائیل در غزه به کار می‌برند نیز با یکدیگر تفاوت داشتند؛ موضوعی که به طور فزاینده‌ای به عنوان یک «آزمون تعیین‌کننده» برای مشخص کردن موضع افراد در

درون حزب تلقی می‌شود. ادبیات اعضا در این زمینه در این طیف قرار دارد:

- ✓ متهم کردن اسرائیل به نسل‌کشی و آپارتاید
- ✓ توصیف عملکرد اسرائیل در غزه با استفاده از زبان شدید دیگری مانند «کشتار»، «شکست اخلاقی» و «پاکسازی قومی»
- ✓ ابراز انتقاد محدود یا انتقاد نکردن از اسرائیل.

۳. منابع تأمین مالی و حمایت انتخاباتی

اعضا از طیفی از سازمان‌های سیاسی، که گاهی با یکدیگر همپوشانی دارند، حمایت دریافت کرده‌اند. این سازمان‌ها عبارت‌اند از:

- ✓ گروه‌های چپ‌گرا یا طرفدار فلسطین، مانند (CAAC) Citizens Against AIPAC Corruption و (Democratic Socialists of America) (DSA)
- ✓ سازمان لیبرال طرفدار اسرائیل، J Street
- ✓ سازمان‌های جریان اصلی طرفدار اسرائیل، یعنی (AIPAC) American Israel Public Affairs Committee و (DMFI) Democratic Majority for Israel

در مرحله بعد، براساس این شاخص‌ها، تمامی اعضای دموکرات کنگره و نامزدهای دارای شانس معقول برای پیروزی را در سه جناح طبقه‌بندی کردیم؛ البته در برخی موارد افراد میان دو جناح قرار گرفتند.

- ✓ **مترقیان چپ** شامل اعضا و نامزدهایی هستند که از تحریم تسلیحاتی اسرائیل حمایت می‌کنند، اسرائیل را به نسل‌کشی و آپارتاید متهم و معمولاً از گروه‌های چپ‌گرا یا طرفدار فلسطین حمایت دریافت می‌کنند.

- ✓ **مترقیان جریان اصلی**، اعضا یا نامزدهایی هستند که از مشروط کردن کمک نظامی و فروش تسلیحات به اسرائیل براساس استانداردهای حقوق بشری و قانونی حمایت می‌کنند؛ از عملکرد اسرائیل در دوران جنگ با ادبیاتی شدید انتقاد می‌کنند، اما معمولاً از اصطلاحات «نسل‌کشی» و «آپارتاید» اجتناب می‌کنند؛ و عموماً از J Street حمایت دریافت می‌کنند.

- ✓ **تشکیلات طرفدار اسرائیل** شامل اعضا یا نامزدهایی است که با مشروط کردن کمک نظامی به اسرائیل مخالفت می‌کنند، هنگام انتقاد از سیاست اسرائیل عموماً از ادبیات تند اجتناب می‌کنند، و معمولاً از آپیک و سازمان‌های جریان اصلی طرفدار اسرائیل حمایت دریافت می‌کنند.

با در نظر گرفتن نامزدهای کنگره که شانس معقولی برای پیروزی در ماه نوامبر دارند و همچنین بازنشستگی‌های مورد انتظار در میان اعضای فعلی، توانستیم نه تنها اندازه و نفوذ هریک از سه جناح را در کنگره کنونی، بلکه ترکیب احتمالی کنگره‌ای را که پس از انتخابات نوامبر شکل خواهد گرفت نیز برآورد کنیم.

یافته‌ها

یافته‌های ما در جدول ۱ و نمودارهای ۱ و ۲ خلاصه شده‌اند. جدول ۱ تعداد اعضای فعلی دموکرات در کنگره ۱۱۹ را براساس جناح نشان می‌دهد و همچنین برای هر جناح، برآورد حداقل و حداکثر تعداد اعضا در کنگره ۱۲۰ را ارائه می‌کند. حد پایین شامل شمارش همه نامزدها، از جمله اعضای فعلی که برای انتخاب مجدد رقابت می‌کنند و نامزدهای کرسی‌های خالی، در حوزه‌های انتخاباتی «کاملاً آبی» دموکرات است. حد بالای برآورد، همه این نامزدها را به علاوه نامزدهایی در برمی‌گیرد که در حوزه‌هایی با طبقه‌بندی «متمایل به دموکرات»، «متمایل به جمهوری خواه» یا «رقابت بسیار نزدیک» در حال رقابت هستند.

Faction	Chamber	119th U.S. Congress - Incumbents	120th U.S. Congress: (Lower Boundary)	120th U.S. Congress: (Upper Boundary)
Left Progressives	Senate	3	3	5
	House	21	25	31
	TOTAL	24	28	36
Between Left and Mainstream	Senate	2	3	3
	House	4	4	9
	TOTAL	6	7	12
Mainstream Progressives	Senate	28	24	27
	House	81	74	92
	TOTAL	109	98	119
Between Mainstream and Establishment	Senate	7	7	7
	House	20	20	32
	TOTAL	27	27	39
Pro-Israel Establishment	Senate	7	8	10
	House	86	74	83
	TOTAL	93	82	93
OVERALL TOTAL		259	242	299

جدول ۱: توزیع دموکرات‌ها براساس نسبت جناح‌ها با اسرائیل

شکل ۱ توزیع اعضا میان جناح‌ها را در کنگره کنونی ایالات متحده نشان می‌دهد. شکل ۲ توزیع مورد انتظار اعضا در کنگره آینده را براساس نقطه میانی برآوردهای حد پایین و حد بالا نشان می‌دهد. جزئیات بیشتر درباره روش‌های ما، از جمله نحوه ایجاد مجموعه داده‌ها، طبقه‌بندی اعضا و نامزدها و برآورد ترکیب کنگره آینده، در پیوست روش‌شناختی ارائه شده است.

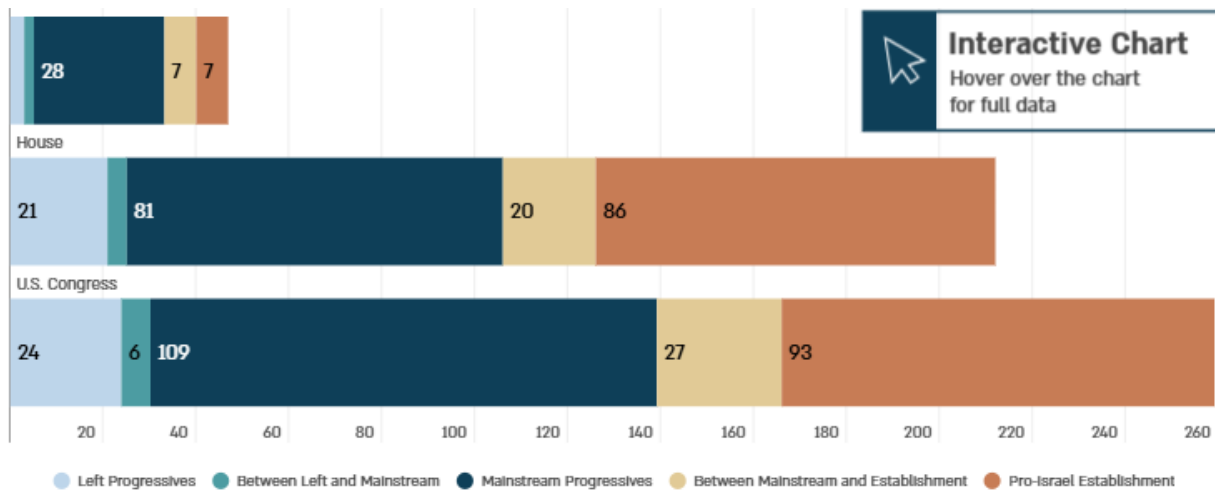
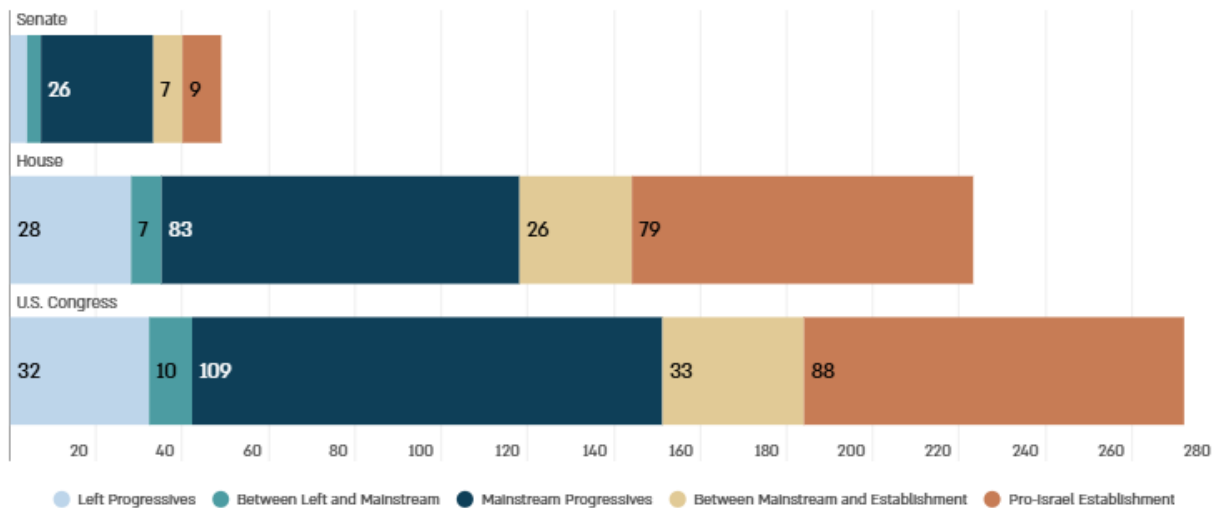

Figure 2. Distribution of Democrats by Israel-Related Faction, 120th U.S. Congress (Estimated)*

* Estimates for the 120th Congress are based on the midpoint of lower boundary and higher boundary projections; see methodological appendix

مترقیان چپ

مترقیان چپ از پایان دادن به تمام کمک‌های نظامی و فروش تسلیحات ایالات متحده به اسرائیل حمایت می‌کنند؛ از جمله به وسیله اقدامات قانونی مانند قانون «Block the Bombs»؛ لایحه‌ای که در سال ۲۰۲۵ پیشنهاد شد تا انتقال برخی مهمات تهاجمی را به اسرائیل ممنوع کند. برخی اعضای این جناح پیش‌تر از تأمین تسلیحات دفاعی، مانند سامانه ضد موشکی گنبد آهنین، حمایت می‌کردند، اما به تازگی متعهد شده‌اند با تمام کمک‌های نظامی، از جمله سامانه‌های دفاعی، مخالفت کنند. آنها معمولاً اسرائیل را به ارتکاب نسل‌کشی در غزه متهم می‌کنند و اسرائیل را کشوری می‌دانند که آپارتاید را اعمال می‌کند. درگفتمان خود درباره اسرائیل و فلسطینیان بر حقوق بشر، حقوق بین‌الملل، اهمیت باقی ماندن دلارهای مالیات‌دهندگان آمریکایی در داخل ایالات متحده

و آنچه حقوق مشروع مردم فلسطین توصیف می‌کنند، تأکید دارند. آنها با جنگ علیه ایران مخالفانند و اغلب اسرائیل را مسئول کشاندن ایالات متحده به این درگیری می‌دانند. آنها همچنین رد کردن کمک‌های مالی آپیک را به یکی از محورهای اصلی گفتمان سیاسی خود تبدیل کرده‌اند و آپیک را «عامل خارجی» می‌نامند.

هسته اصلی این جناح را «The Squad» تشکیل می‌دهد؛ گروهی از دموکرات‌های مرفقی که در سال ۲۰۱۸ به کنگره راه یافتند، از جمله الکساندریا اوکاسیو-کورتز از نیویورک، ایلهان عمر از مینه‌سوتا، آنا پرسلو از ماساچوست و رشیده طلیب از میشیگان. در چرخه‌های انتخاباتی اخیر، سه عضو جدید نیز به این گروه افزوده شده‌اند: گرگ کاسار از تگزاس، سامرلی از پنسیلوانیا و دلیا رامیرز از ایلینوی. بسیاری، هرچند نه همه، از چهره‌های این اردوگاه با گروه‌های چپ‌گرایا طرفدار فلسطین همسو هستند؛ سازمانی که شهردار نیویورک، زهران ممدانی، به یکی از چهره‌های برجسته آن تبدیل شده است.

در چرخه انتخاباتی کنونی، این جناح حزب شامل اعضای شده است که در انتخابات مقدماتی خود پیروز شده‌اند و دست‌کم چند عضو دیگر به کنگره ایالات متحده خواهند افزود. علاوه بر عبدال‌السید، که در انتخابات مقدماتی سنای میشیگان پیروز شد و اکنون با نامزد جمهوری خواه ایالت در یک رقابت انتخاباتی رقابتی مواجه است، این فهرست شامل کریس راب از پنسیلوانیا، ملات کیروس از کلرادو، ویلیام لارنس از میشیگان، داریالیزا آویلا شوالیه از نیویورک و کلروالدز از نیویورک است. در انتخابات مقدماتی سال ۲۰۲۶، تقریباً همه نامزدهای مرفقی چپ از Citizens Against AIPAC Corruption که به تازگی تأسیس شده است، کمک مالی انتخاباتی دریافت کردند.

السید هم دیدگاه و هم لحن بلاغی این اردوگاه را به خوبی نشان می‌دهد. وی در مصاحبه‌ای پس از پیروزی در انتخابات مقدماتی خود در برنامه تلویزیونی ملی MS NOW دیدگاه‌های خود را چنین بیان کرد:

«می‌فهمم که نتانیاهو دلیل بزرگی برای اینکه آنها در دوران حکومتش تا این اندازه تهاجمی و صادقانه بگویم تشنه خون شده‌اند، اما همچنین می‌فهمم غیرامکان دارد بگویم خواهان راه حل دوکشوری هستیم، در حالی که به همان افرادی که تلاش کرده‌اند امکان تشکیل کشور فلسطینی را از بین ببرند، کمک کرده‌ایم، مسلحشان کرده‌ایم و از آنها پشتیبانی کرده‌ایم... [ایالات متحده باید] بازیگران خارجی را در برابر حقوق بین‌الملل پاسخگو کند... [اسرائیل] مرتکب نسل‌کشی شده، در اساس آپارتاید را اعمال کرده و ما را وارد جنگی کرده است که هیچ کاری با آن نداریم. پس چرا، طبیعتاً، باید به آن کشور پول بدهیم تا ارتش خود را تأمین مالی کند؟»

در حال حاضر، جناح مرفقیان چپ شامل سه سناتور و ۲۱ عضو مجلس نمایندگان است. با وجود توجه رسانه‌ها به این جناح، شتاب سیاسی آن و نفوذ گسترده‌ترش بر جهت‌گیری گفتمان حزب درباره اسرائیل، این جناح با فاصله زیاد کوچک‌ترین جناح از میان سه جناح است. با در نظر گرفتن بازنشستگی‌ها، انتظار می‌رود این جناح در چرخه انتخاباتی کنونی بین چهار تا ۱۲ کرسی به دست آورد که احتمالاً شامل دو سناتور جدید، عبدال‌السید از میشیگان و تروی جکسون از ایالت مین، خواهد بود.

مترقیان جریان اصلی

در میان جناح مترقیان چپ و تشکیلات سنتی طرفدار اسرائیل، «مترقیان جریان اصلی» قرار دارند. اینها سناتورها و اعضای مجلس نمایندگان هستند که از محدودیت‌های جدید بر فروش تسلیحات به اسرائیل حمایت، به شدت از عملکرد کابینه نتانیاها در غزه انتقاد و از تشکیل کشور فلسطینی حمایت، اما در عین حال از متهم کردن اسرائیل به نسل‌کشی و درخواست تحریم کامل فروش تسلیحات خودداری می‌کنند.

سناتور جان اوسوف از جورجیا نمونه‌ای از این موضع است. وی سال ۲۰۲۵ به جلوگیری از فروش برخی تفنگ‌های تمام خودکار به اسرائیل رأی داد و به «محرومیت گسترده غیرنظامیان در غزه» و احتمال تجهیز نیروهای پلیسی تحت کنترل وزارت ایتامار بن‌گور به این تفنگ‌ها پرداخت. در همان زمان، اوسوف به قطعنامه مرتبطی که انتقال مهمات هوا به زمین را مسدود می‌کرد رأی مخالف داد و اظهار داشت که «توانایی اسرائیل برای حمله به کسانی که موشک و راکت به سمت غیرنظامیان اسرائیلی شلیک می‌کنند، به بازدارندگی ایجاد شده به وسیله نیروی هوایی اسرائیل وابسته است.» او شمار تلفات غیرنظامیان در غزه را «یک شکست اخلاقی» خوانده است، در حالی که بر ائتلاف ایالات متحده و اسرائیل تأکید کرده و حماس را به طور قاطع محکوم کرده است.

در سنا، کریس مورفی از کنتیکت نیز نمونه‌ای از این گرایش است؛ وی به تازگی در مصاحبه‌ای در برنامه Meet the Press شبکه NBC تلاش کرد این موضع را چنین بیان کند: «می‌خواهم روابط قدرتمند ایالات متحده و اسرائیل وجود داشته باشد. من از اسرائیل حمایت می‌کنم و نمی‌توانم از اقدامات این کابینه حمایت کنم. آنها با اهداف امنیت ملی ایالات متحده همسو نیستند.»

در مجلس نمایندگان، اعضای برجسته این جناح شامل جیمی راسکین از مریلند است که از قانون Block the Bombs حمایت کرد، اما از اتهام نسل‌کشی استفاده نکرد؛ همچنین کاترین کلارک از ماساچوست، نفر دوم در رهبری دموکرات‌ها، که به اصلاحیه ۲۰۲۶ Massie رأی موافق داد؛ قطعنامه‌ای برای تعلیق ۳.۳ میلیارد دلار کمک نظامی که بر اساس تفاهم‌نامه سال ۲۰۱۶ به اسرائیل وعده داده شده بود.

کلارک در بیانیه‌ای مطبوعاتی پس از رأی‌گیری، دقت کرد تأکید کند رأی وی به این اصلاحیه نباید به عنوان مخالفت با ائتلاف ایالات متحده و اسرائیل تفسیر شود: «ما نباید برای هیچ کشوری که از قوانین، منافع و ارزش‌های ایالات متحده تبعیت نمی‌کند، چک سفیدامضا برای کمک نظامی فراهم کنیم. کابینه نتانیاها نتوانسته این استاندارد را برآورده کند. من رأی موافق خواهم داد، نه به این دلیل که با تمام بخش‌های این اصلاحیه موافقم... بلکه به این دلیل که معتقدم باید مسیر خود را تغییر دهیم... اسرائیل حق دارد به عنوان یک طرف یهودی مستقل، امن و دموکراتیک وجود داشته باشد. آنها حق دارند از مردم و سرزمین خود دفاع کنند. ایالات متحده باید همچنان یک ائتلاف راهبردی قدرتمند با اسرائیل داشته باشد و از دفاع آن در برابر دولت‌ها و گروه‌های نیابتی که به دنبال نابودی آن هستند حمایت کند. ما باید همچنان از سامانه‌های دفاعی اسرائیل حمایت کنیم... باید مسیر جدید

و پایداری برای امنیت واقعی در خاورمیانه وجود داشته باشد. این موضوع بدون افزایش کمک‌ها به غزه، توقف ساخت شهرک‌ها در کرانه باختری، پایان دادن به خشونت شهرک‌نشینان و حمایت از حق تعیین سرنوشت مردم فلسطین امکان‌پذیر نیست. ما نباید امید به آشتی و تلاش خود را برای ساختن آینده‌ای بهتر برای همه کودکان از دست بدهیم.»

بسیاری از مترقیان جریان اصلی سابقه همسویی با آپیک دارند. با وجود این، در چرخه انتخاباتی کنونی، تعداد قابل توجهی از آنها یا کمک مالی آپیک را رد یا اعلام کرده‌اند قصد دارند چنین کمک‌هایی نپذیرند. بیشترشان از سوی J Street، سازمان حامی سیاسی لیبرال که از راه حل دوکشوری حمایت می‌کند، یا به تازگی از ابتکار منطقه‌ای آن موسوم به «راه حل ۲۳ کشوری» حمایت می‌شوند. مواضع مترقیان جریان اصلی درباره کمک‌ها و فروش تسلیحات، شباهت زیادی به مواضع J Street دارد. هیچ‌یک از مترقیان جریان اصلی با گروه‌های چپ‌گرا یا طرفدار فلسطین همسو نیست یا از CAAC کمک مالی دریافت نمی‌کند.

مترقیان جریان اصلی بزرگ‌ترین جناح در حزب دموکرات هستند و ۲۸ سناتور و ۸۱ عضو مجلس نمایندگان را شامل می‌شوند. اگرچه این جناح امکان دارد پس از انتخابات پیش رو چند کرسی از دست بدهد، همچنان بزرگ‌ترین جناح از میان سه جناح در کنگره آینده خواهد بود.

تشکیلات طرفدار اسرائیل

تشکیلات طرفدار اسرائیل در حزب دموکرات شامل اعضای است که با جدیت از ائتلاف ایالات متحده و اسرائیل حمایت، حق اسرائیل را برای وجود به عنوان کشوریهودی و دفاع از خود در برابر دشمنانش تأیید و از ادامه کمک نظامی و همکاری ایالات متحده حمایت می‌کنند. اعضای این اردوگاه بیشترین حمایت را از آپیک و سازمان‌های جریان اصلی طرفدار اسرائیل دریافت کرده‌اند و نزدیک‌ترین همسویی را با این دو سازمان دارند.

برجسته‌ترین دموکرات‌های تشکیلاتی در سنا شامل چاک شومر، رهبر اقلیت از نیویورک و سناتورهای جکی روزن از نوادا و جان فترمن از پنسیلوانیا هستند. در مجلس نمایندگان، این گروه شامل اعضای مانند برد اشنایدر از ایلینوی و ریچی تورس از نیویورک است.

گرچه اعضای تشکیلات طرفدار اسرائیل از ادامه کمک نظامی ایالات متحده حمایت می‌کنند و با محدودیت بر انتقال تسلیحات مخالف‌اند، بیشترشان این مواضع را با حمایت از کمک‌های بشردوستانه به غزه، انتقاد از برخی سیاست‌های دولت به رهبری نتانیاوو و حمایت از راه حل دوکشوری همراه می‌کنند. اظهارات ریچی تورس در جمعی از دانشجویان کالج طرفدار اسرائیل، لحن و محتوای این رویکرد در تشکیلات طرفدار اسرائیل را نشان می‌دهد: «ما باید به جهان یادآوری کنیم که با وجود فراموشی، حماس علت اصلی جنگ [اسرائیل] در غزه است... اتهاماتی که علیه اسرائیل مطرح می‌شوند، چه نسل‌کشی، چه آپارتاید یا [گرسنگی عمدی]، همگی نادرست‌اند.

همه اینها یک کارزار تبلیغاتی است. اما همچنین باید بپذیریم که بحران انسانی در غزه وجود دارد... ما باید هر کاری از دستان برمی‌آید برای کاهش رنج انسانی در غزه انجام دهیم.»

اعضای تشکیلات طرفدار اسرائیل با افزایش فشار مواجه شده‌اند، زیرا باقی حزب دموکرات انتقادات بیشتری از دولت یهودی مطرح کرده است. نماینده هیلی استیونز از میشیگان، که در انتخابات مقدماتی دموکرات‌ها در میشیگان برای یک کرسی سنای ایالات متحده شکست خورد، این وضعیت دشوار را به وضوح نشان داد. اگرچه او فردی باتجربه، برخوردار از حمایت نهادی و دریافت‌کننده ده‌ها میلیون دلار کمک مالی از آپیک بود، در زمینه اسرائیل عمده‌تاً در موضع دفاعی قرار گرفت؛ زیرا رقابیش از جمله پیروز انتخابات مقدماتی، دکتر عبدال‌السید، و سناتور ایالتی مالوری مک‌مورو، خود را در سمت چپ وی قرار دادند. برای اعضای این اردوگاه، چالش اصلی دیگر صرفاً دفاع از اسرائیل نیست. بلکه موضوع اینکه چگونه در درون حزبی شکوفا شوند که در آن موضعی که پیش‌تر جریان اصلی محسوب می‌شدند، به نقاط ضعف سیاسی تبدیل شده‌اند و رأی‌دهندگان ناراضی نسبت به اعضای فعلی و «تشکیلات» با سوءظن نگاه می‌کنند.

تشکیلات طرفدار اسرائیل همچنان جناح بزرگ در حزب دموکرات در کنگره ایالات متحده است و تقریباً ۱۰۰ کرسی در دو مجلس در اختیار دارد. با وجود این، بیشتر اعضای این اردوگاه در مجلس نمایندگان هستند و تنها هفت سناتور به طور روشن به این جناح تعلق دارند. این موضوع در رأی‌گیری آوریل ۲۰۲۶ درباره قطعنامه‌ای که سناتور برنی سندرز از ورمونت برای ممنوع کردن برخی فروش‌های تسلیحاتی مطرح کرده بود، به وضوح نشان داده شد؛ تنها ۷ سناتور دموکرات با آن مخالفت کردند. در حرکت به سوی کنگره آینده، انتظار می‌رود این جناح تقریباً اندازه فعلی خود را حفظ کند و سهم آن از کل اعضای دموکرات کنگره اندکی کاهش یابد.

افراد بین دو جناح

علاوه بر سه جناح اصلی، تعدادی از اعضای فعلی و نامزدها میان جناح‌های مجاور قرار می‌گیرند. در فاصله میان مترقیان چپ و مترقیان جریان اصلی، چهره‌هایی قرار دارند که به شدت از سیاست اسرائیل انتقاد، اما از استفاده از اصطلاحات نسل‌کشی و آپارتاید خودداری؛ یا از چنین ادبیاتی استفاده می‌کنند، اما تا درخواست تحریم کامل تسلیحاتی پیش نمی‌روند. چنین چهره‌هایی امکان دارد از CAAC یا J Street حمایت دریافت کنند. این گروه که برّند لندر از نیویورک و خواکین کاسترو از تگزاس نمونه‌های آن هستند، در حال حاضر شامل شش عضو است و این ظرفیت را دارد که به ۱۲ عضو افزایش یابد.

در سوی دیگر طیف، اعضای فعلی و نامزدهایی قرار دارند که میان مترقیان جریان اصلی و تشکیلات طرفدار اسرائیل قرار می‌گیرند. این گروه شامل چهره‌هایی است که از نظر تاریخی حامیان قدرتمند اسرائیل بوده‌اند، اما به تازگی به محدود کردن کمک‌ها رأی داده‌اند؛ برای مثال با حمایت از اصلاحیه Massie. بیشترشان حمایت

خود از چنین قطعنامه‌هایی را به عنوان تلاشی برای نشان دادن نگرانی نسبت به سیاست‌های کنونی اسرائیل در رابطه با غزه و کرانه باختری توصیف کرده‌اند. در سنا، اعضای این گروه شامل کوری بوکر از نیوجرسی و مارک کلی از آریزونا هستند. در مجلس نمایندگان، این گروه شامل جیک آوچینکلاس از ماساچوست و لورا فریدمن از کالیفرنیا است. این گروه بینابینی تا حدودی بزرگ‌تر است و ۲۷ عضو دارد و این ظرفیت را دارد که پس از انتخابات نوامبر به ۳۹ عضو افزایش یابد.

تحلیل

با وجود توجهی که به دستاوردهای مترقیان چپ در چرخه انتخاباتی کنونی معطوف شده است، پیش‌بینی می‌شود این جناح حداکثر با دو کرسی در سنا و چهار تا ۱۰ کرسی در مجلس نمایندگان رشد کند. در تصویر کلی‌تر، سرسخت‌ترین منتقدان اسرائیل - یعنی اعضای کنگره‌ای که با تمام انتقال تسلیحات به اسرائیل مخالفت می‌کنند، اسرائیل را یک طرف‌آپار تاید می‌دانند که در غزه مرتکب نسل‌کشی شده است و بخش زیادی از انرژی انتخاباتی خود را صرف مخالفت با آپیک به عنوان نیرویی ذاتاً مخرب در زندگی سیاسی ایالات متحده می‌کنند - همچنان کوچک‌ترین گروه از سه اردوگاه در کنگره بعدی ایالات متحده خواهند بود.

افزون بر این، رشد محدود جناح مترقیان چپ احتمالاً هم‌زمان با افزایش خالص تعداد کرسی‌های دموکرات‌ها در کنگره آینده خواهد بود. از نظر نسبی، جناح مترقیان چپ تنها چند واحد درصد نسبت به کل اعضای دموکرات کنگره رشد خواهد کرد و در نتیجه توزیع کلی نفوذ در حزب را به سختی تغییر خواهد داد.

با وجود این، در سراسر جناح‌های حزب دموکرات، شتاب سیاسی به وضوح به سود صداهایی است که خواستار مشروط کردن کمک‌های آینده به اسرائیل و بازنگری گسترده‌تر در ائتلاف ایالات متحده و اسرائیل هستند. این موضوع برای مثال در حمایت گسترده دموکرات‌ها در ژوئیه ۲۰۲۶ از اصلاحیه Massie برای تعلیق کمک نظامی ایالات متحده به اسرائیل آشکار شد؛ قطعنامه‌ای که هیچ شانس واقع‌بینانه‌ای برای تصویب نداشت، اما بسیاری از دموکرات‌ها آن را «نمادین» می‌دانستند و قصد داشتند به وسیله آن «تأیید نکردن وضعیت موجود» را منتقل کنند. این موضوع همچنین در انتخابات مقدماتی دموکرات‌های میشیگان برای سنای ایالات متحده آشکار شد؛ جایی که چهره‌هایی مانند هیلی استیونز که پیش‌تر به تشکیلات طرفدار اسرائیل تعلق داشتند، دفاعی کم‌رنگ از سوابق رأی‌گیری خود و حمایت مالی آپیک ارائه کردند.

علاوه بر این، در دوران فعالیت کنگره کنونی، دیدگاه جریان اصلی درون حزب و حتی بیشتر از آن در میان رأی‌دهندگان حزب، درباره روشن‌ترین موضوع سیاسی مورد بحث در اینجا - یعنی کمک به اسرائیل - به شدت تغییر کرده و تا حدی به واسطه اظهارات خود رهبران اسرائیل تقویت شده است. اکنون دیدگاه غالب اینکه کمک نظامی مالی به اسرائیل باید پایان یابد و تنها پرسش اینکه این موضوع با چه سرعتی انجام شود و چه چیزی

جای آن را بگیرد. همچنین آمادگی بسیار گسترده‌تری برای محدود کردن و بررسی انتقال تسلیحات به صورت مورد به مورد وجود دارد. سایر مسائل مربوط به سیاست ایالات متحده که در این طبقه‌بندی مورد استفاده قرار نگرفته‌اند نیز الگوی مشابهی را نشان می‌دهند؛ از جمله حمایت از تحریم برخی افراد و سازمان‌های اسرائیلی به دلیل مشارکت آنها در فعالیت‌های شهرک‌سازی و خشونت علیه فلسطینیان. الگوی کلی، افزایش بی‌صبری و سرخوردگی از اسرائیل است؛ وضعیتی که هنوز به اندازه میزان سرخوردگی مشاهده شده در نظرسنجی‌ها میان دموکرات‌هایی که خود را دموکرات معرفی می‌کنند نیست، اما در حال افزایش است.

نکته قابل توجه اینکه هریک از اردوگاه‌ها شامل چهره‌هایی است که نشان می‌دهند در صورت اتخاذ سیاست‌هایی از سوی اسرائیل که با ارزش‌های آنها هماهنگی بیشتری داشته باشد، حاضر خواهند بود مواضع سیاسی خود را بازتنظیم کنند. افزایش حمایت دموکرات‌ها از محدودیت‌های فروش تسلیحات هم‌زمان با ادامه جنگ در غزه، قطعاً نشان‌دهنده آمادگی برای تغییر مواضع است، هرچند در جهت مخالف. اینکه اسرائیل برای اثرگذاری بر چنین حرکتی تا چه اندازه باید اقدام کند و واکنش به آن تا چه اندازه می‌تواند شدید باشد، هنوز مشخص نیست.

توصیه‌ها

در این مرحله، بازگشت سریع به اجماع تقریباً کامل پیش از جنگ درباره حمایت از اسرائیل در میان دموکرات‌های منتخب، امکان‌پذیر نیست. اما داده‌های ارائه شده در اینجا از این دیدگاه حمایت نمی‌کنند که بیشتر اعضای دموکرات‌کنگره، چه در حال حاضر و چه پس از انتخابات پیش رو، با اسرائیل خصومت دارند یا به طور قاطع با ائتلاف ایالات متحده و اسرائیل مخالف‌اند. بنابراین، حمایت دوجانبه و فراجنبی باید همچنان هدف سیاست اسرائیل درواشنگتن باشد. این موضوع به دلیل ماهیت ساختاری نظام دوحزبی ایالات متحده - از جمله نتایج نزدیک انتخابات و تغییرات مکرر در کنترل حزبی بر ریاست جمهوری و کنگره - و همچنین تغییر جهت‌گیری‌ها در میان جمهوری خواهان که ما در جای دیگری به آن پرداخته‌ایم، ضروری است. اهمیت روابط نزدیک با ایالات متحده در مفهوم امنیت ملی اسرائیل به این معناست که اسرائیل نمی‌تواند بر چشم‌انداز ریاست جمهوری یک فرد مشخص یا احتمال ادامه سلطه نیروهای سیاسی دوست تکیه کند.

با توجه به این موضوع، رویکرد اسرائیل به عرصه سیاسی ایالات متحده باید در صدد ایجاد اختلال در شتاب و جاذبه سیاسی جناح چپ افراطی باشد. این موضوع می‌تواند به وسیله به چالش کشیدن ادعاهای اغراق‌آمیز آن، شناسایی خطراتی که برای امنیت ملی اسرائیل و ایالات متحده ایجاد می‌کند، و نشان دادن این موضوع - هم به وسیله ابتکارات سیاستی و هم دیپلماسی عمومی - انجام شود که نگرانی‌های آن درباره حقوق بشر و حقوق فلسطینیان را می‌توان در چارچوب یک ائتلاف قدرتمند میان ایالات متحده و اسرائیل دنبال کرد. در عین

حال، رویکرد اسرائیل باید درصدد پاسخ دادن به نگرانی‌های مترقیان جریان اصلی و تقویت جایگاه تشکیلات طرفدار اسرائیل نیز باشد. هدف کلی باید ایجاد شرایطی باشد که برای تداوم بلندمدت ائتلاف ایالات متحده و اسرائیل مساعد باشد.

برخی ناظران سیاست ایالات متحده معتقدند اسرائیل تنها تحت رهبری ملی جدید قادر خواهد بود استدلال لازم را برای حمایت حزب دموکرات مطرح کند. چنین ناظرانی به شدت بر انتخابات ملی اسرائیل که برای ماه اکتبر برنامه‌ریزی شده است، به عنوان فرصتی حیاتی برای بازتنظیم روابط با ایالات متحده تمرکز دارند.

با وجود این، در هر دولتی بازسازی حمایت از ائتلاف ایالات متحده و اسرائیل در درون حزب دموکرات مستلزم تغییراتی در سیاست اسرائیل خواهد بود. این موضوع به ویژه در موضوع اسرائیل و فلسطین صادق است؛ جایی که حتی در میان حامیان اسرائیل نیز انتظاری می‌رود کابینه آینده اسرائیل برای توقف خشونت شهرک‌نشینان و گسترش شهرک‌سازی، متوقف کردن حملات در غزه و حرکت به سمت راه حل سیاسی برای مناقشه اقدام کند. چنین تغییراتی در سیاست امکان دارد افکار عمومی دموکرات‌ها را درباره اسرائیل تغییر دهد یا ندهد، هرچند احتمالاً واکنش مثبتی از سوی قانون‌گذاران به دنبال خواهد داشت. صرف سخنان امکان دارد تا حدی اثرگذار باشند، اما انتظار می‌رود اقدامات عملی با استقبال مثبت مواجه شوند.

علاوه بر این، سال‌های اخیر این تصور شکل گرفته که اسرائیل در عرصه سیاست داخلی آمریکا جانب یکی از طرف‌ها را گرفته است. برای بازسازی حمایت دوجانبه و فرا جناحی، اسرائیل باید به طور رسمی با حزب دموکرات تماس برقرار کند و گفت‌وگو با آن را از سر بگیرد. این موضوع باید شامل گفت‌وگویی بسیار هدفمندتر و مستمتر با جامعه یهودیان آمریکا نیز باشد؛ جامعه‌ای که بخش عمده آن خود را دموکرات معرفی می‌کند. چنین گفت‌وگویی ناگزیر شامل مکالمات ناراحت‌کننده خواهد بود. ما پیشنهاد می‌کنیم این گفت‌وگوها با روحیه‌ای باز و با آمادگی برای گوش دادن انجام شوند، هرچند نباید از رهبران اسرائیل انتظار داشت دیدگاه‌های آمریکایی، چه رسد به دیدگاه‌های دموکرات‌ها، را به طور کامل بپذیرند. اینکه انسان در کجا ایستاده است، اغلب تعیین می‌کند که چه دیدگاهی دارد؛ و اسرائیلی‌ها از منظر موجه، نگاه متفاوتی نسبت به منافع و نیازهای اسرائیل در مقایسه با آمریکایی‌ها دارند.

در نهایت، در رابطه با مترقیان چپ، دولت اسرائیل در آینده نزدیک از کانال‌های رسمی ارتباطی با این جناح سودی نخواهد برد. با وجود این، اسرائیل باید به دنبال ایجاد کانال‌های ارتباطی غیررسمی و مسیر دوم - Track II - با افرادی در این جناح باشد که موضع انتقادی آنها ناشی از رد بنیادی ایده ملیت یهودی نیست. چنین گفت‌وگویی باید از طرف اسرائیل به وسیله افرادی انجام شود که نگاه مثبتی به روابط آمریکا و اسرائیل دارند و خود یا اسرائیلی هستند یا با اسرائیل ارتباط دارند. هدف چنین گفت‌وگویی باید کاهش خصومت، تبدیل کردن اسرائیل به اولویت سیاسی کم‌اهمیت‌تر برای آن سناتورهای و نمایندگان و، در طول زمان، شناسایی راه‌هایی برای پیشبرد منافع

مشترک در موارد ممکن باشد. این موضوع به ویژه درباره سناتورهای اهمیت دارد؛ زیرا نفوذ فردی آنها در مقایسه با اعضای مجلس نمایندگان، به دلیل طول دوره‌های نمایندگی، اندازه مجلس و قواعد آن، معمولاً بیشتر است.

پیوست روش شناختی

مجموعه داده‌های این پژوهش شامل تمام دموکرات‌های فعلی عضو کنگره ایالات متحده و همچنین دو عضو مستقل، یعنی سناتور برنی سندرز از ورمونت و سناتور آنگوس کینگ از ایالت مین، است که با دموکرات‌ها در یک فراکسیون قرار دارند. این مجموعه همچنین شامل تمام نامزدهای دموکرات انتخابات نوامبر ۲۰۲۶ است که شانس معقولی برای شکست دادن رقبای جمهوری خواه خود دارند. آستانه «شانس معقول» به گونه‌ای طراحی شده بود که جامع و فراگیر باشد؛ ما تمام نامزدهایی را وارد کردیم که هر یک از معیارهای زیر را برآورده می‌کردند:

✓ رتبه بندی Toss Up یا Lean Democrat یا Lean Republican در Cook Political Report؛

✓ رتبه بندی Red to Blue یا District in Play از سوی Democratic Congressional Campaign Committee؛

✓ یا فاصله‌ای حداکثر پنج درصدی در میانگین نظرسنجی نیویورک تایمز.

بازار پیش بینی Kalshi نیز برای اعتبارسنجی متقابل بررسی شد.

مجموع مجموعه داده شامل ۲۵۹ عضو فعلی بود که ۳۱ نفر از آنها انتظار می‌رود در پایان دوره کنونی بازنشسته شوند؛ همچنین ۲۹ نامزد برای کرسی‌های امن و ۴۲ نامزد در رقابت‌های انتخاباتی را شامل می‌شد.

برای استخراج جناح‌های حزب دموکرات در رابطه با اسرائیل و فلسطین، سخنرانی‌ها، اظهارات، پست‌های شبکه‌های اجتماعی، سوابق رأی‌گیری، مصاحبه‌ها و وب‌سایت‌های اعضای فعلی کنگره ایالات متحده بررسی شد. سپس اعضای کنگره و نامزدهای دارای شانس معقول، براساس سه مجموعه شاخص در اردوگاه‌های مختلف قرار گرفتند:

✓ موضع عضو یا نامزد درباره کمک نظامی به اسرائیل، از: الف) مخالفت با تمام کمک‌های نظامی و فروش تسلیحات؛ تا ب) مشروط کردن کمک و فروش تسلیحات به حقوق بشر و حقوق بین‌الملل؛ و تا ج) حمایت از کمک نظامی بدون قید و شرط.

✓ زبان مورد استفاده عضو یا نامزد برای توصیف اسرائیل، از: الف) توصیف اسرائیل به عنوان کشوری که مرتکب نسل‌کشی و آپارتاید شده است؛ تا ب) توصیف اسرائیل به عنوان کشوری که مرتکب جرایم شدید دیگری مانند جنایات جنگی یا پاکسازی قومی شده است، در حالی که از اتهام نسل‌کشی اجتناب می‌شود؛ و تا ج) بیان انتقاد محتاطانه‌تر یا عدم انتقاد.

✓ دریافت کمک مالی انتخاباتی یا حمایت در چرخه انتخاباتی کنونی از سوی: الف) CAAC یا گروه‌های چپ‌گرا یا طرفدار فلسطین؛ ب) J Street؛ یا ج) آپیک یا سازمان‌های جریان اصلی طرفدار اسرائیل. جدول ۲ تأمین مالی/حمایت انتخاباتی را براساس جناح نشان می‌دهد.

Faction	N	CAAC	DSA	J Street	AIPAC	DMFI
Left Progressive	40	30 (75%)	11 (28%)	16 (40%)	–	–
Between: Left Progressive / Mainstream Progressive	12	3 (25%)	–	9 (75%)	–	–
Mainstream Progressive	130	–	–	105 (81%)	12 (9%)	–
Between: Mainstream Progressive / Pro-Israel Establishment	44	–	–	22 (50%)	18 (41%)	9 (20%)
Pro-Israel Establishment	105	–	–	34 (32%)	73 (70%)	56 (53%)
ALL FACTIONS	331	33 (10%)	11 (3%)	186 (56%)	103 (31%)	65 (20%)

به طور کلی، اعضا و نامزدهایی که با تمام فروش تسلیحات به اسرائیل مخالف هستند، اسرائیل را به ارتکاب نسل‌کشی و اعمال آپارتاید متهم و از CAAC یا گروه‌های چپ‌گرایا طرفدار فلسطین حمایت یا تأییدیه دریافت می‌کنند، در گروه مترقیان چپ طبقه‌بندی شدند. اعضا و نامزدهایی که از مشروط کردن کمک نظامی و فروش تسلیحات به پایبندی اسرائیل به استانداردهای قانونی حمایت می‌کنند، اسرائیل را به ارتکاب جرایم جدی متهم می‌کنند اما از اتهام نسل‌کشی خودداری می‌کنند و از J Street حمایت دریافت می‌کنند، در گروه مترقیان جریان اصلی طبقه‌بندی شدند. اعضا و نامزدهایی که از کمک نظامی بدون قید و شرط حمایت می‌کنند، از توصیف‌های شدید درباره اسرائیل اجتناب می‌کنند و از آپیک یا سازمان‌های جریان اصلی طرفدار اسرائیل حمایت دریافت می‌کنند، در گروه تشکیلات طرفدار اسرائیل طبقه‌بندی شدند. سه مجموعه شاخص به عنوان یک الگوریتم رسمی برای تعیین مکانیکی طبقه‌بندی مورد استفاده قرار نگرفتند. بلکه هریک از آنها به عنوان شواهدی درباره احتمال تعلق یک عضو به یک اردوگاه خاص مورد بررسی قرار گرفت. تمام طبقه‌بندی‌ها به صورت کیفی و براساس وزن شواهد حاصل از این سه مجموعه شاخص انجام شد. اگرچه تمایز میان «مترقیان» و «تشکیلات» در پژوهش‌ها و تحلیل‌های مربوط به حزب دموکرات رایج است، نقشه‌برداری مورد استفاده در این پژوهش به طور خاص برای مواضع اعضا و نامزدها درباره اسرائیل و فلسطین طراحی شده است و لزوماً با دسته‌بندی‌هایی که درباره سایر مسائل سیاسی انجام می‌شوند همخوانی ندارد. تقریباً انتظار می‌رود تمام اعضای فعلی دموکرات که برای انتخاب مجدد رقابت می‌کنند، کرسی‌های خود را حفظ کنند؛ در انتخاباتی که پیش‌بینی می‌شود دموکرات‌ها در هر دو مجلس نمایندگان و سنا کرسی‌هایی به دست آورند. برآورد حد پایین شامل تمام اعضای فعلی و نامزدهای کرسی‌های «امن» در حوزه‌های به شدت دموکرات است؛ بنابراین این افراد احتمال بسیار بالایی برای پیروزی در پاییز دارند. برآورد حد بالا شامل تمام اعضای فعلی و تمامی نامزدها برای کرسی‌های امن و رقابتی است. دامنه میان برآوردهای حد پایین و حد بالا و همچنین برآوردهای نقطه میانی، همان‌گونه که در شکل ۲ نشان داده شده است، عموماً با پیش‌بینی‌های انتخاباتی پراچاع همخوانی دارد.

نظریه

حمایت از اسرائیل در داخل آمریکا همچون سابق نیست و انتقادهای گسترده‌ای به ویژه در میان نسل جوان یا همان نسل Z نسبت به حمایت‌های آمریکا از این رژیم وجود دارد. البته نسل جوان آمریکا نسبت به سیاست‌های رژیم صهیونیستی به ویژه نسل کثی گرایش‌های منفی گسترده‌ای دارند. به طور خاص تر مردم در آمریکا نسبت به سیاست‌ها و اقدامات اسرائیل دارای گرایش‌های منفی شده‌اند و این مسأله بعد از عملیات طوفان الاقصی اقدامات نظامی این رژیم علیه فلسطینی‌ها بیشتر شده است.

در میان احزاب سیاسی نیز چنین وضعیتی وجود دارد. هرچند احزاب در آمریکا وابستگی و چسبندگی زیادی به اسرائیل دارند، اما ظهور گرایش‌های مخالف اسرائیل در میان احزاب سیاسی گسترش زیادی پیدا کرده است. این امر در میان دموکرات‌ها پررنگ‌تر بوده و بعضاً برخی افراد شاخص این حزب همچون برنی سندرز از حمایت‌های آمریکا از این رژیم انتقاد کرده‌اند. ترامپ در مقاطع مختلف سعی کرده که افراد مخالف با اسرائیل و لابی‌های صهیونیستی را با عنوان چپ جلوه دهد و حتی میان آنها و کمونیسم شباهت‌هایی قائل شده است.

در مجموع واقعیت‌های داخل آمریکا، استفاده ابزاری رژیم صهیونیستی از حمایت‌های آمریکا به ویژه در بحث حمایت‌های مادی و استفاده از نقش آمریکا در مجامع بین‌المللی و نسل‌کشی این رژیم در سطح منطقه‌ای همگی منجر به آن شده که رویکرد و گرایش مردم آمریکا و به ویژه نسل جدید بر عدم همراهی با اسرائیل و سیاست‌های آن قرار گیرد. احزاب در آمریکا نیز همچون گذشته یک‌دست نبوده و نسبت به مسأله اسرائیل حساسیت‌هایی ایجاد شده است. این حساسیت‌ها نشأت گرفته از تمایل افکار عمومی آمریکا به عدم همراهی و حمایت از اسرائیل است.

قرارگاه رسانه‌ای
جبهه انقلاب
مدیریت رصد و پایش